

МАРТ

(Картина от И.Левитан)

Текст: ©Орлин Орлинов

Кончето чака. Син е снега.
Чака шейната пред жълтата къща.
Стинат дърветата в бяла тъга.
Някой си тръгва от жълтата къща.
Някой си тръгва, тръгва сам.

Къде ли? Защо ли? Не е ли все също?
Къде ли? Защо ли? Не е ли все също?
Не е ли все също – къде и защо ли?
Не е ли все също? Не е ли все също?
Къде, къде и защо ли.

Кончето чака. Син е снега.
Зее вратата. Безсилен е прага.
Смръзната – птицата в клоните вълн.
Един си отива, един ще избяга
на малкото конче с печалния звън.

Но той не излиза. Защо ли се бави?
Дали го не пускат? Държи го скръбта.
А може би никой не ще заминава?
И може би вятърът, духнал в нощта,
отворил е старата пътна врата.

.....